

Margretha Drottning á tíðindafundinum:

– Eg kendi meg einsamalla á brúnni

Margretha Drottning viðgekk á tíðindafundinum leygardagin, at hon noyddist at taka seg saman, tá hon einsamøll fór í land í Havn, men annars hevur hon bert gott at bera øllum, sum hon undir vitjanini hevur tosað við

Tíðindafólkið við sínum upptøkutólum, fototólum, blyántum og pappírnum, vóru til reiðar á Hotel Hafnina, tá Margretha Drottning smilandi kom innar og skemtandi segði: "Tað er her leyvurnar halda til?"

Bert eitt korter var avsett til tíðindafundin, og spurningarnir vóru nógvir.

Drottningin legði fyrri við at siga, at hon hevði gleitt seg til ferðina, og at hennara vónir ikki vóru gjørdar til skammar. Ferðin hevði verið sera áhugaverd.

Spurd um umstøðurnar í Føroyum vóru broyttar í mun til áður, tá Drottningin hevði vitjað í Føroyum, segði hon:

Føroyingar káva ikki yvir trupulleikarnar

- Føroyingar hava ikki mist fótafestið. Serliga umráðandi er tað eisini, at føroyingar tosa um kreppuna, segði Drottningin.

- Føroyingar festa orð á tað, sum bagir, og teir fara eisini vinna á trupulleikunum, eins og teir hava gjørt áður, segði Margretha Drottning.

Drottningin segði, at hon ongantíð áður hevur verið so hjartaliga móttikin.

Tá blaðfólk spurdu, um Drottningin ikki hevði merkt kreppuna í Føroyum á síni

vitjan, segði hon, at tá hon var í Føroyum fyrri 10 árum síðan, var virksemd so nógv, at hon hevði verið bangin fyrri, at tað fór at koma føroyingum aftur um brekku.

- Tað er júst tað, sum nú er hent, men eg eri stórliga hilsin so væl føroyingar duga at tosa um sínar trupulleikar. Eitt fólk, sum ikki fjarir sínar trupulleikar, doyir ongantíð út, segði Drottningin.

Um Føroyar og náttúruna segði Drottningin, at livihátturin hjá føroyingum ler merktur av tí stóru, mangan harðrendu náttúruni, sum menniskjuni her eru bundin av og hava virðing fyrri.

- Føroyingar eru tí meira upprunaligir á sín hátt, enn vit kenna tað í okkara samfelag, segði Drottningin.

Skilji málið

Donsku tíðindafólkini vóru hugtakin av, at Drottningin helt føroyska røðu í tinghúsinum, og spurdu, hvussu hon hevði havt stundir at læra seg málið?

- Lat meg siga beinanvegin, at eg dugi ikki at tosa føroyskt. Eg skilji málið betur fyrri hvørja ferð eg eri í Føroyum, og eg skilji tað, sum eg lesi, men eg kann ikki føra eina samrøðu á føroyskum, segði Drottningin.

ningin og legði aftrat, at hon hevði ein føroying at hjálpa sær við tí málsliga, áðrenn hon fór til Føroya.

Drottningin, sum hesaferð nærum bert hevur verið í føroyskum búna, spurdu tíðindafólkini eisini um.

Drottningin segði, at hon kendi seg væl í búnanum. Tá hon hevði spurt seg fyrri, um hon ikki kundi nýta búnan meir enn bert eina og tvær ferðir í Føroyum, og sagt varð, at tað kundi hon saktans, hevði hon tikið tað til sín.

Spurd um ferðina úti í Koltri, og tað, at hon var at kalla sloppin undan pressuni ein part av tíðini, segði Drottningin kvikliga:

- Tað slap eg júst ikki.

Her sipaðu Drottningin helst til ósemjuna, tá fjølmiðlarir noktaðu at góðtaka, at tey ikki sluppu út í Koltri við ferðalagnum hjá Drottningini. Skráin varð broytt í evstu løtu, og tíðindafólk og fotografar sluppu kortini við.

Bert Fugloyggin eftir
Drottningin var hesaferð á smáum plássum í Føroyum, sum hon ikki hevði vitjað áður, og tað var hon væl nøgd við. Drottningin segði annars, at so vitt hon visti, so var bert Fugloyggin eftir hjá henni at vitja. Annars hevði hon verið allastaðni.

Spurd um hon hevði hitt loysingarmenn á ferðini, segði Margretha Drottning, at tað kundi væl vera, men at tað hevði hon einki merkt til, tí øll høvdu verið so vinarlíg.

Hvønn týðning hevur tað fyrri Drottningina, at Føroyar er partur av ríkisfelagsskapinum?

- Føroyar er landið, sum eg havi tikið til mín. Tað hevur nógv at týða fyrri meg, at eg sleppi at ferðast her. Føroyar er ein serligur partur av heiminum, sum eg havi lært at kenna.

- Tað hevur eisini nógv at týða fyrri meg, hvussu tað gongur í Føroyum, í góðum eins og í váraligum tíðum, segði Drottningin.

Einsamøll á brúnni

Tosað varð eisini um, at Drottningin var einsamøll á ferðini, og hvi hon ikki hevði biðið Benadiktu prinsessu ella synirnir koma við sær?

- Jú, er kendi meg rættliga einsamøll á brúnni á Dannebrog, har Heindrikur Prinsur vanliga er við á ferðini. Tá eg skuldi fara í land fyrsta dagin, hugsaði eg, nær eg skuldi fara. Tað var júst tí eg var komin, og so fór eg oman landgongdina, segði Margretha Drottning.

Onkur spurdi, um hon ikki

hevði umhugsað at avlýsa ferðina, tá Heindrikur Prinsur vegna sjúku, ikki kundi koma við til Føroya, var Drottningin avgjørd: - Undir ongum umstøðum. So skuldi eg áður mist høvðið.

Hvør hevur sitt at takast við

- Eg ráði ikki yvir tíðina hjá Benadiktu, og Krónprinsurin er í læru sum froskmaður í herinum. Hetta er ein serlig útbúgving, sum hann ikki kann fara frá í ótíð.

- Eg virði hansara arbeiði og vil ikki órógva hann, eins og Joachim Prinsur starvast í Paris, og hevur nógv um at vera, segði Margretha Drottning, og legði aftrat:

- Eg geri sínar skyldur, sum eg eri sett til at røkja, og mínar ætlanir verða ikki broyttar, hóast alt ikki gongst eftir vild, segði Margretha Drottning, tá tíðindafundurin var at enda komin.

Orð: Dagný Myndir.: Kalmar

Søkt verður eftir dugnaligum Fiskimanni

til útróðrabátin M/B Royndarfarið.

Báturin er 19.9 brt. til stóddar, hevur 8 Vágasnellur og annars sera væl útgjörður.

Teir/tann, sum hevur hug og hegni, kunnu venda sær til Jákup S. Joensen,

Tlf. arb. 32 422 - Fax 33 222
Tlf. heima e. kl. 19 33 536